

bosnisk flygtning, får man først 2 år på den midlertidige opholdstilladelse. Så får man en asylsagsbehandling, og hvis man under denne asylsagsbehandling får et afslag, vil der i de kommende to år løbende blive gjort forsøg på at sende personen tilbage til Bosnien. Hvis det ikke lykkes, kan man få lov at blive efter at have været i Danmark i 4 år. Er vi ikke fuldstændig enige om det? Vi synes, tærskelen i denne lovgivning er meget høj, men loven indeholder altså en 4-års-grænse, der betyder, at man skal have været i Danmark i 4 år for at kunne forblive her.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Dorte Bennedsen spurgte, hvorfor vi så fastsatte maksimalt 24 måneder for et par år siden. Jamen sådan husker jeg det heller ikke. Det, jeg husker, er, at vi lavede en lov om midlertidig opholdstilladelse for 2 år, og så talte vi om, at den jo altid kunne forlænges. Jeg kan i hvert fald sige, at det for mit eget vedkommende var min faste overbevisning, at det var indenrigsministerens agt, og jeg blev meget overrasket, da jeg i Danmarks Radio hørte, at man havde ændret mening. Jeg kan jo kun sige det, jeg selv kan huske.

I øvrigt var der noget andet, der undrede mig. Det tilkommer det sådan set ikke mig at bore i, men fru Dorte Bennedsen sagde, at bosniernes opholdstilladelse skal inddrages, hvis krigen holder op. Jamen jeg går ud fra, at fru Dorte Bennedsen ikke vil begynde at inddrage tilladelserne fra dem, der har fået asyl med henblik på varigt ophold. Det kan man da ikke, hvis de har fået asyl efter § 7, så vidt jeg er orienteret.

Med hensyn til venstrefløjen kan jeg kun sige, at vi nok ikke kommer det nærmere, for hver gang, fru Dorte Bennedsen går herop, nærmer hun sig venstrefløjen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak til hr. Helge Adam Møller for forklaringen på de syv år. Det er rigtigt, at jeg ikke var her under den forrige sags behandling, og det skyldes, at jeg sad fast som formand i Trafikudvalget og måtte give afkald på at være her. Sådan kan det gå for små partier. Men jeg kan da godt i en snæver vending benytte denne lejlighed til at oplyse – om ikke andet så over for indenrigsministeren – at vi støtter det forrige lovforslag fuldt og helt, ligesom vi gør med dette her.

Men så var der problemet med de syv år mid-

lertidigt. Man kan nemt forestille sig, hvordan det er med en flygtning eller flere – en familie – som har været her i 4 år, 5 år, 6 år og ikke taler godt dansk, fordi de jo skal tilbage og dansk jo ikke er et verdenssprog, som de ellers behøver at lære sig: de skal nok blive hånet for det.

Derfor må jeg sige, at resultatet af hr. Helge Adam Møllers fremstilling af sagen og hans ønskede dispositioner – jeg siger ikke, at han ønsker det – er et valg for de pågældende mennesker mellem halshugning og hængning.

I øvrigt har jeg aldeles ikke påduttet hr. Helge Adam Møller noget som helst, og han skal lade være med at udnævne mig til mester i at pådutte andre noget. Udtrykket »være i bur« gav jeg udtrykkeligt som mit eget udtryk for den situation, jeg føler de mennesker er i, og som hr. Helge Adam Møller vil fastholde dem i, men jeg har overhovedet ikke dristet mig til at lægge hr. Helge Adam Møller noget som helst ord i munden; hvis jeg prøvede på det, ville han jo nok fordreje det alligevel.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er til fru Birthe Rønn Hornbech. Nu har jeg ikke 1992-loven med, og derfor kan jeg ikke huske, om det står dér, men jeg tror nu nok, det står direkte i lovteksten, og ellers står det i betænkningen til loven, at der var enighed om, at disse sager kunne udskydes i 6 måneder ad gangen, dog maksimalt 24 måneder, hvorefter asylsagsbehandlingen skulle gå i gang. Fru Birthe Rønn Hornbechs private overvejelser skal jeg ikke kunne udtale mig om, men det stod klart for de partier, der indgik forliget på det tidspunkt, at der var tale om en 2-års-grænse, hvorefter man gik i gang med at behandle sagerne.

I øvrigt har jeg været helt bekymret for den tilsyneladende hastige udvikling i fru Birthe Rønn Hornbechs hukommelsestab, for i morges huskede hun klart, hvordan hun sammen med De Konservative havde måttet komme ministeren til hjælp mod denne skrækelige venstrefløj. Imidlertid har det indtil nu ikke rigtig været muligt at hive ud af fru Birthe Rønn Hornbech – og det er selvfølgelig ikke, fordi hun ikke vil svare, men fordi hun ikke længere kan huske det – hvem denne skrækelige venstrefløj er. Dog blev der nu til sidst givet en antydning af noget, jeg måske hele tiden har haft en fornemmelse af, nemlig at venstrefløjen er mig. Dertil må jeg bare sige, at hvis det er korrekt – hvis fru